

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

# mamma

December 2021 | Číslo 47

Hviezda na východe

Jazyk môže priniesť  
smrť alebo život

*Ako sa lepšie rozhodovať?*

# GOEL

príbeh  
vykúpenia



*„Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávida, syna Abraháma. Abrahám splodil Izáka, Izák splodil Jákoba, Jákob splodil Júdu a jeho bratov, Júda s Tamar splodil syna Pereca a Zeracha, Perek splodil Checróna, Checrón splodil Ráma, Rám splodil Amminadába, Amminadáb splodil Nachšóna, Nachšón splodil Salmóna. Salmón s Ráchab splodil syna Boaza, Boaz s Rút splodil Obéda, Obéd splodil Izaja, Izaj splodil kráľa Dávida.“ Matúš 1:1-6a*

Čiže, ako Boh zahrnul Moábčanku Rút do príbehu svojho Syna Ježiša.

Poznáme príbeh, keď sa Naomi a jej nevesta Rút vrátili do Betlehema. Áno, do toho Betlehema. Boáz nebol iba príbuzný. On bol Goel (ktorý vykúpi) - v hebrejskej tradícii a zákone niekto, kto má obnoviť právo a vykúpiť z otroctva svojho blízkeho. Pod plášťom, ktorým by Goel zahrnul, osoba našla svoje vykúpenie. Boáz tým spôsobom prijal Rút. Zachránil bezdetnú vdovu. A oveľa viac.

*„Spýtal sa: „Kto si?“ Ona odpovedala: „Som Rút, tvoja služobnica. Rozprestri na svoju služobnicu okraj svojho plášťa; ako príbuzný máš predsa výkupné právo.“ Rút 3:9*

Boh to tak chcel, aby sa pohanka dostala do rodokmeňa Ježiša Krista. Boáz chcel, mohol

zaplatiť, mal právo a mal moc vykúpiť. Rút nielenže mohla patriť do národa, ale mohla patriť Bohu. Bol to najkrajší príbeh vykúpenia v Betleheme. Teda, takmer najkrajší.

Idúc z kliatby nepoznania Boha, zo smrti, z hladu, z nevedomosti, boli sme zúfalí poznať lásku a moc Toho, kto by nás vykúpil. Boli sme zúfalí, aby Boh bol naším Bohom. Kto bude náš Goel, ten s výkupným právom? Niekoľko stoviek rokov neskôr do Betlehema prišiel iný, väčší Vykupiteľ. On chcel, mohol zaplatiť, mal právo a mal moc vykúpiť. Pán Ježiš Kristus, Mesiáš, Vykupiteľ sveta. On prišiel do Betlehema ako prvý a keď sme prišli k Nemu, vykúpil nás. Betlehem, mesto, kde Goel, ten s výkupným právom prišiel s úplným právom a mocou. Zahrnul nás pod svoj plášť milosti. Bol to zvláštny Vykupiteľ, o ktorého plášť losovali neskôr na Golgote. Avšak nemohol Mu nikto odobrať moc. Nielenže ako pohania patríme do národa, ale vykúpil nás Bohu. Vďaka Bohu za príbeh Betlehema, vďaka Bohu za príbeh vykúpenia.

*„A spievali novú pieseň: „Hoden si vziať knihu a otvoriť jej pečate, lebo si bol zabitý a svojou krvou si Bohu vykúpil ľudí z každého kmeňa, jazyka, ľudu i národa.“ Zjavenie Jána 5:9*

**Anna Pintírová**



Vážení čitatelia,

ani sme sa nenazdali, ubehol už celý rok a znovu máme pred sebou vianočné číslo časopisu. V tomto období, keď sa pripravujeme na prichádzajúce sviatky, nedovoľme sa vyrušiť zhomom a rozruchom, ktorí sa nám násilne chcú vtisnúť do mysle, do srdca, ba aj do našich domácností. Prizrime sa na prírodu, ktorá sa na príkaz svojho Stvoriteľa upokojuje a utišuje. Nech i v našom srdci na Boží príkaz zavládne pokoj, ktorý prevyšuje ľudské chápanie! Ponorme sa do mora Božej lásky, ktorú nám zjavil skrze svojho jednorodeného Syna. Pribrzdíme uponáhľané kroky, skloňme sa pred Kráľom slávy a venujme Mu svoje dary.

Už si prichystal dary pre svojich najmilších? Chceš vidieť radosť, ktorú im vyvolajú na tvári? Ale dovoľ mi opýtať sa: Aký dar si prichystal pre Kráľa kráľov? Čo prinášaš pred Najvyššieho? On nepotrebuje nič z našej ruky, iba jedno si žiada – celé naše srdce. Prines Mu ho na oltár, zlož všetky starosti, podriadi Mu svoju myseľ a zver Mu svoje rozhodnutia.

*„Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.“* (Zjavenie 3:20) Či by si si prial takého hosťa počas Štedrého večera alebo vianočného obedu? Ale nech to nie je iba počas Vianoc. Nech Ježiš nie je iba tvojím hosťom, ale dovoľ Mu byť Pánom. Aká to česť prijať do domu svojho srdca Kráľa kráľov, aby stoloval a večeral s nami!

Otvor Mu srdce už dnes. Povolaj Ho už dnes. A budeš mať opravdu požehnané a pokojné sviatky, ktoré trvajú zo dňa na deň počas celého roka.

**Jana Záhorcová**

Zodpovedná redaktorka

Kresťanský časopis "Manna" je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"  
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt  
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:  
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.  
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.  
Zodpovedná redaktorka: Jana Záhorcová  
Technický redaktori:  
Vladimír Struhár, Alen Kačanski  
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:  
Vladimír Červení, Jana Záhorcová,  
Anna Širková, Anna Pintírová,  
Vladimír Struhár, Alen Kačanski,  
Vladislav Širka, Robert Mamojka,  
Kristína Mamojka, Dávid Mamojka

Distribúcia pre Srbsko:  
Sebastian Červení, mobil: 065/890-06-15,  
e-mail: sebastian.cervenji1@gmail.com

Distribúcia pre Slovensko:  
Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221  
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.  
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.  
December 2021.  
www.manna.org.rs



## OBSAH

### PEROM KAZATEĽA

3 Hviezda na východe

5 Spravodlivá odmena

7 Jazyk môže priniesť smrť alebo život

9 Vzrast

### NAŠA KAŽDODENNOSŤ

10 Rozhodol si sa nasledovať Pána Ježiša?

### PRE CELÚ RODINU

11 Olej veselosti miesto smútku

13 Adam, kde si?

14 Nauč sa hovoriť jazykom lásky

15 Výchova detí - prvá časť

### NA POSILNENIE

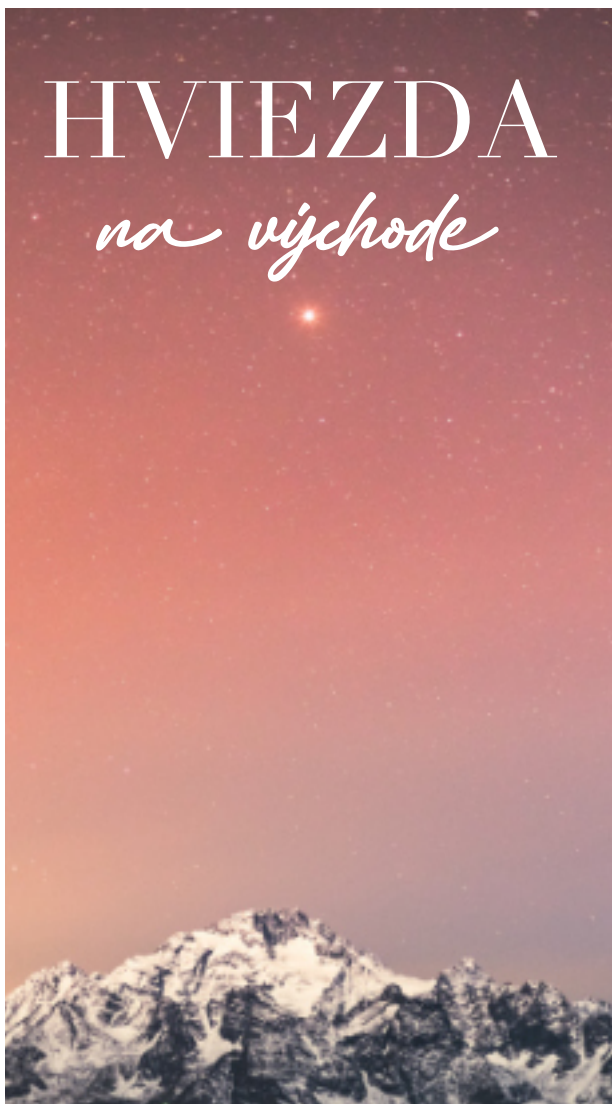
18 Zotrvaj na modlitbe vo viere

19 Ochutnaj kúsok večného života

### NA ZAMYSLLENIE

20 Ako sa lepšie rozhodovať?





### Matúš 2:2

Žijeme v čase, keď svet zachvátila veľká temnota a rôznorodá konfúzia. Otázka znie: Ako ďalej? Na to obyčajný človek nemá vždy spoľahlivú odpoveď. Keď niečo aj podnikne, nepodarí sa mu nájsť východiská. My, ktorí slúžime Bohu, vlastnime mnohé zaslúbenia od nebeského Immanuela. Teda, Boh je s nami a výzva pre nás je, aby sme sa priblížili k Nemu. Skúmajme, čo je vôľa Božia, a tak verne slúžme Bohu. Naše prosby k trónu milosti znejú: „Zostaň s nami, lebo deň sa nachýlil, a približuje sa noc.“ Privolajme Ho svojou modlitbou a On nebude odporovať našej prosbe. Rád ju vyplní a naše srdcia naplní radosťou a milosťou ako učeníkov v Emause (Lukáš 24:29 a 32). My sme závislí na Ježišovi, a preto stále vyhladáваме Jeho prítomnosť.

Na nebeskej oblohe sú mnohé hviezdy a súhvezdia, čo osvecujú noc. Každá hviezda v sláve sa rozlišuje od iných. Jedna sa odlišuje od všetkých iných v tom, že prvá vychádza a posledná zachádza, má najsilnejšiu žiarivosť. 2. Petrova 1:19 nám hovorí, že je to Dennica, ktorá vychádza do našich srdiec.

Za časa judského kráľa Achaza Jeruzalem obľahli dve nepriateľské vojská – sýrske a izraelské. Chceli urobiť zmätok, zvrhnúť kráľa Achaza z trónu a namiesto neho postaviť syna Tabealovho. Boh upozorňuje Achaza cez proroka Izaiáša, o čom čítame v knihe Izaiáš 7:7-9: „*To sa nestane, čo títo nepriatelia naplánovali. Neboj sa a maj pokoj... Avšak ak neuveríte, neobstojíte.*“ Achaz nebol spravodlivý v Božích očiach, preto niet divu, že keď počul tieto slová, strach ho premohol. Boh mu ponúkol: „*Žiadaj si znak od Hospodina, svojho Boha, či hlboko v podsvetí, či hore na výsostiach*“ (verš 11). On odmieta Božiu ponuku vyhovárať sa, že nechce pokúšať Hospodina. Ale aj napriek tomu, Hospodin zaslúbuje znamenie: „*Panna počne a narodí syna a nazve Jeho meno Immanuel.*“ Boh ukazuje cez Božie slovo, že nepriateľská koalícia bude porazená, len je potrebné neprestať dôverovať Božím slovám. Ďalej, Boh hovorí: „*Spoločte sa, národy, zúrte, dešte sa, počúvajte všetky dial'avy sveta, zbrojte, ale dešte sa, zbrojte, ale dešte sa! Pripravujte plán, ale stroskotá, navrhňte niečo, ale neuskutoční sa to, pretože Boh (Immanuel) je s nami*“ (Izaiáš 8:9-10).

Achaz mal od Boha zdarma mimoriadnu výhodu, ale zlý človek sa zle rozhoduje, odmieta milosť zaslúbeného Mesiáša a obracia sa k pohanskému kráľovi Tiglat-Pileserovi z Asýrie slovami: „*Som tvoj služobník a tvoj syn! Príď hore a zachráň ma z ruky sýrskeho a izraelského kráľa, ktorí sa postavili proti mne.*“ Pobral všetko striebro a zlato, ktoré našiel v dome Hospodinovom a poslal mu ako dar. On ho poslúchol a prišiel mu na pomoc, zachrániac ho (2. Kráľov 16:7-9). Len neskôr zvedel, že to bola klamná nádej. Keď Achaz už nemal peniaze, Tiglat-Pileser sa zo záchrancu stal sľubovateľ vydierajúc násilne peniaze, ktoré už nemal, a aj tie, čo mu poslal, nepatrili jemu, ale Bohu. Ako čo hovorí Boh aj cez proroka Haggea: „*Moje je striebro, moje je zlato, znie výrok Hospodina zástupov*“ (Haggeus 2:8).

Aké horké sklamanie vyvrcholí, keď sa človek rozhodne dúfať v človeka namiesto v Hospodina. Vtedy prichádza zlorečenstvo, ako to hovorí aj prorok Jeremiáš: „*Prekliaty je muž, ktorý dôveruje človekovi a spolieha sa na telo, ale jeho srdce sa však odvracia od Hospodina. Bude ako borievka na*





*stepy, neuzrie prichádzať dobro, bude prebývať na rozpálených miestach púšte, v krajine soľnej a neobývanej“ (Jeremiáš 17:5-6).*

*Izaiáš volá: „Pod’te všetci smädni k vode! Aj vy, čo ste bez peňazí, pod’te! Kupujte a jedzte, pod’te a kupujte, kupujte zadarmo bez platenia víno aj mlieko. Prečo dávate peniaze za to, čo nie je chlieb, a vašu robotu za to, čo nenasýti? Pozorne ma počúvajte a budete jesť dobroty, vaše hrdlo si v hojnosti pochutí. Nakloňte si uši a pod’te ku mne, počúvajte a budete žiť. Uzavriem s vami večnú zmluvu, preukážem milosrdenstvo prisľúbené Dávidovi“ (Izaiáš 55:1-3).*

Prečo sa namáhať, keď nieto úžitku? Potrebné je vierou poslúchnuť Božiu ponuku a užívať si kvalitný a požehnaný život s Bohom. Hviezda života nás osvecuje z nebies a tiahne nás do Božej prítomnosti. To obohacuje nášho ducha. Boh je vždy verný. Trvajme aj my vo viere v Pánovi a On nás odmení korunou života (Zjavenie 2:10).

Znovu sa nám približujú Vianoce, keď radostným a vdáčnym srdcom budeme oslavovať príchod Mesiáša aj do nášho života. Prešlo už vyše dvetisíc rokov odvtedy, keď sa narodil Spasiteľ sveta. Mnohí v Izraeli sa radovali tejto správe, ale niektorí boli z toho predesení. Na nebeskej oblohe zažiarila jasná hviezda, ktorú videli iba pastieri na betlehenských pažitiach, ako aj mudrci z východu. Oni, keď zbadali, že sa na oblohe zjavila nová hviezda, hneď pochopili, že sa vzťahuje na narodenie nového izraelského kráľa, o ktorom hovoril aj prorok Bálam: „...Výchádza hviezda z Jáкова, povstáva žezlo z Izraela. On prerazí spánky Moába i temeno všetkých Šétovcov“ (4. Mojžišova 24:17).

Veľká úcta ich nútila, aby išli tam a poklonili sa narodenému dieťaťu. Sledovali žiaru tejto hviezdy,

že ich priviedla až do Jeruzalema. Využili všetky možnosti, aby zistili informácie, kde sa nachádza novonarodený kráľ Izraela. Keď túto správu počul Herodes, zľakol sa a celý Jeruzalem s ním. Bol úplne premožený strachom pomysliac si: To je môj rival a ako, že nikto v Jeruzaleme o tom nevie?

Rýchlo povolal najvyšších kňazov a učiteľov zákona, aby sa ich opýtal: „Kde sa má Kristus narodiť?“ Oni mu povedali, že v judskom Betleheme, ako o tom povedal prorok Micheáš (Micheáš 5:1). Potom tajne pozval mudrcov, ktorí boli odborní za astronómiu a povypytoval sa na čas hviezdy, ktorá sa im ukázala. Prepustil ich, aby išli do Betlehema pokloniť sa narodenému kráľovi, žiadajúc, aby pri návrate znovu prišli a oznámili mu adresu, kde sa nachádza, pretože aj on chce odísť pokloniť sa dieťaťu. Títo úprimní ľudia, ktorým sa objavila hviezda, úspešne našli Mesiáša. Dojatí, s veľkou úctou sa klaňali Kráľovi neba. Tou príležitosťou Mu obetovali zlato, kadidlo a myrhu.

Tieto vzácne dary patria nášmu Kráľovi Ježišovi, lebo On nás zachránil od večnej záhuby, smrti, hriechu a každého zlorečenia diabolskej moci. Kedykoľvek prichádzame k Nemu, On donekonečna nás zachraňuje. Asýrsky kráľ oklamal a zlomyseľne využil, no pritom nikoho nezachránil. Náš Pán Ježiš je verný v slove a skutočne hodný našej dôvery. Sláva nech Mu je na veky!

Hviezda Dennica nám nepretržite svieti na ceste života. Požehnaní, spokojní a šťastní sme z toho, že si môžeme užiť pomoc nášho Kráľa, keď sa vystierame po Jeho berle. Preto, radujme sa, Immanuel je s nami! Amen.

**Samuel Lacko**

Požehnaní, spokojní a šťastní sme z toho, že si môžeme užiť pomoc nášho Kráľa, keď sa vystierame po Jeho berle.



# SPRAVODLIVÁ ODMENA



Žijeme vo svete, ktorý sa charakterizuje rôznymi hodnotami a štandardmi, prostredníctvom ktorých sa pred každého z nás postavujú rôzne ciele, ambície a túžby. V súvislosti s tým, niektoré z najčastejších túžieb človeka dnes sú: získať zásluhy pre niečo, byť v niečom prvý, byť lepší ako niekto iný. Sväté Písmo nás na viacerých miestach oboznamuje a učí o hodnotách a zásadách v Kráľovstve nebeskom a akými meridlami nás Boh hodnotí.

V evanjeliu podľa Matúša 20:1-16 systém hodnotenia v Kráľovstve nebeskom nám je predstavený v podobenstve človeka hospodára, ktorý si na úsvite povolal robotníkov na vinicu. Ako môžeme aj sami vidieť, prví pracovníci, ktorí vošli na vinicu pracovať, sa dohodli s hospodárom o cene, ktorá vynášala jeden denár denne. Behom dňa hospodár našiel a povolal i iných pracovníkov do práce, a nakoniec i tých posledných, ktorí takmer celý deň len stáli. Na rozdiel od prvých, týmto ostatným hospodár odkázal, že im zaplatí spravodlivo. Hneď na začiatku textu si môžeme všimnúť, že pri výbere pracovníkov neexistuje žiadna selekcia ako to máme v dnešnom svete v oblasti práce a zamestnaní, kde potenciálni kandidáti sa musia najskôr dostať do užšieho výberu cez selekciu. Pred pracovníkov na vinici sa taktiež nekladú žiadne kritériá, ktoré by museli vyplniť, ako sú

profesionálne kvalifikácie, minimálna pracovná skúsenosť a pod. Z tohto textu sa dá pochopiť, že hospodár predstavuje Boha, ktorý nás všetkých povoláva k sebe, do Jeho kráľovstva, a žiada od nás iba naše rozhodnutie, aby sme s úprimným srdcom prišli pred Neho takí, akí sme. Nejde o to, či si dostatočne kvalifikovaný prijať to, čo Boh má pre teba alebo ako dlho si čakal, kým ťa Pán povolal, lebo tí poslední pracovníci by nemali žiadnu šancu vojsť do vinice. Božie slovo hovorí, že u Boha nieto prijímanie osôb. Stred tohto podobenstva sa nachádza vo veršoch 8-12, kde čítame, že hospodár povedal svojmu šafárovi, aby zavolať všetkých robotníkov, počnúc najprv od posledných. Ďalší z faktov je ten, že Pán Ježiš, ktorému Boh zveril všetko, ako aj tento hospodár svojmu šafárovi, chodiac po zemi, šiel najprv k tým, ktorí boli chorí, k tým, ktorých svet odhodil, lebo boli hriešni, teda k tým, ktorí boli poslední v očiach sveta (Matúš 9:11). Jedna z kľúčových chvíľ je výplata všetkých pracovníkov. Božie slovo nám hovorí, že títo poslední pracovníci dostali rovnakú odmenu, teda jeden denár, ako aj tí prví, ktorí potom reptali proti hospodárovi, lebo si mysleli, že dostanú viac. Podstatný problém je ten, že ešte aj u nás, ktorí už chodíme s Pánom, sa občas môže zjaviť tento syndróm „prvých“



pracovníkov, keď si môžeme v určitých situáciách pomyslieť, že si zaslúžime viac ako iní. Možno ceníme svoju službu ako lepšiu od služby iného brata alebo sestry. Ale pozrime sa na reakciu Jána Krstiteľa (Ján 1:19-23). I keď sa ho kňazi a leviti trikrát opytovali, ktorá je jeho služba, pretože krstil ľudí, teda, či je on Kristus, Eliáš a či prorok, Ján aj napriek týmto pokušeniam vyznal a nezaprel svoju službu, teda to, čo mu Boh zveril činiť. Občas nás možno vie zviest' pýcha, a ako keby sme chceli privlastniť si právo hodnotiť iného, síce vieme, že to právo patrí len Bohu, len On je spravodlivý hospodár, ktorý aj tým „posledným“ dáva odplatu akú On chce. V Nebeskom kráľovstve naša odmena sa nehodnotí podľa ľudských alebo svetských štandardov, ale Božími štandardmi lásky, dobroty a Jeho milosti. Nejde ani o to, či je táto odmena malá, alebo veľká, ale že je spravodlivá.

Nikdy nie je neskoro, aby sme vošli na vinicu, nikdy nie je neskoro, aby sme prijali to, čo nám Pán dáva a zveruje. Možno si myslíme, že sa náš čas už pominul a nie je hodno viacej veriť, že Pán nás môže použiť. Ak pevne veríme v to, čo nám Pán zveruje a vďační sme Mu pre to, bez ohľadu aké požehnanie možno majú ostatní okolo nás, buďme si istí, že nám Pán spravodlivo odplatí. On hovorí, že mnohí poslední budú prví. Teda buďme ako tí poslední pracovníci na vinici, ktorí verili, že hospodár im spravodlivo odplatí, hoci pracovali najmenej zo všetkých, ale na konci boli povýšení.

**Milan Čief**

Aj u nás, ktorí už chodíme s Pánom, sa občas môže zjaviť tento syndróm „prvých“ pracovníkov, keď si môžeme v určitých situáciách pomyslieť, že si zaslúžime viac ako iní.



# Jazyk môže priniesť SMRŤ alebo ŽIVOT

Ako slová, ktoré si volíme, formujú naše životy

Slová majú silu. Ich význam kryštalizuje vnemy, ktoré formujú naše presvedčenia, riadia naše správanie a v konečnom dôsledku vytvárajú náš svet. Slová sú semená, ktoré sejeme vo svojom živote, ktoré v čase donesú plod podľa svojho druhu. Ich sila pramení z našich emocionálnych reakcií, keď ich čítame, hovoríme alebo počujeme. Stačí povedať slovo „oheň“ pri grilovaní, na pracovisku alebo v preplnenom divadle a dostanete tri úplne odlišné, ale silné emocionálne a energické reakcie.

Slová, ktoré hovoríme, čítame a ktorým sa vystavujeme, sú mimoriadne silné nástroje, ktoré môžeme použiť na pozdvihnutie našej osobnej energie a zlepšenie nášho života, hoci si ich často neuvedomujeme. Áno, aj slová iných môžu ľahko ovplyvniť našu osobnú náladu. Stráňte pár minút s chronickým sťažovateľom, ktorý používa najrôznejšie negatívne výrazy, a pocítite, že vaša osobná energia je na dne. Slová majú veľkú silu, preto si ich (a svojich priateľov) vyberajte múdro!

Niektorí z nás majú vo zvyku používať stále tie isté negatívne slová. Problém je v tom, že čím viac slov či fráz počujeme, čítame alebo hovoríme, tým väčšiu moc nad nami majú. Je to preto, že mozog používa opakovanie na učenie, hľadanie vzorcov a konzistencie ako spôsob, ako pochopiť svet okolo nás. Až keď sa niekoľkokrát popálime, pochopíme, že oheň je vždy horúci. Možno si nepamätáte presný dátum konca Druhej svetovej vojny, ale je pravdepodobné, že stále viete, koľko je 8x9, pretože ste museli znova a znova opakovať svoje násobilky a vrátať si to vo svojom vedomí. Som si istý, že ste zažili, že vám pesnička uviazla v hlave celý deň a nech sa akokoľvek snažíte, melódiu z hlavy nedostanete. Opakovanie je najsilnejší nástroj, ako niečo vtlačiť do našej mysle a udržať to tam.

Vaše slová majú moc zmeniť váš život a životy tých, ktorých milujete! Je to pravda. Vaše slová majú moc zmeniť nielen vašu budúcnosť, ale aj budúcnosť ľudí okolo vás!

Matúš hovorí: „Dobrý človek z dobrého pokladu srdca vynáša dobré veci, a zlý človek zo zlého pokladu vynáša zlé veci. Ale hovorím vám, že z každého prázdneho slova, ktoré povedia ľudia, vydajú počet v deň súdu; lebo zo svojich slov budeš ospravedlnený a zo svojich slov budeš odsúdený.“ (Matúš 12:35-37)

Tento verš mi pripomína, že každé slovo, ktoré vyjde z mojich úst, sa počíta. A my všetci budeme jedného dňa za tieto slová zodpovedať Bohu. Všetci máme rovnakú schopnosť žehnať a preklínať ľudí. A za tieto slová sa budeme všetci zodpovedať. Mali by sme nad touto skutočnosťou uvážiť, a používať naše slová na požehnanie.

1. Petrova 2:9 hovorí: „Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud, určený byť Božím vlastníctvom, aby ste zvestovali cnosti toho, ktorý vás povolal zo tmy do svojho predivného svetla.“

Boh si ťa vyvolil, milovaný. Zmenil tvoju pozíciu. Teraz si súčasťou Jeho kráľovského kňazstva. Na твоjich slovách záleží. Buď niečo žehnáš, alebo niečo preklínaš. Môžeš hovoriť o živote a zmeniť nielen svoj život, ale aj životy okolo teba.

Slová, ktoré vychádzajú z твоjich úst, dopadnú na tvoj život taktiež. Možno si sa ocitol v nemožnej situácii alebo v hroznej depresii, pretože si si na to nahovoril alebo ti iní na to nahovorili! Na vašich slovách záleží! A na týchto slovách záleží aj vašim deťom! Buďme ľuďmi, ktorí hovoria životom, požehnaním a povzbudením ľuďom okolo nás!

Dostali vás niekedy ústa do problémov?

Mám taký pocit, že väčšina z nás by občas mala dokázať lepšie ovládať svoj jazyk. Časť problému je, že všetci sme takí dobrí v klamaní samých seba.

V Prísloviach 18:21 čítame „*Smrť i život je v ruke jazyka, a ten, kto ho miluje, bude jesť jeho ovocie.*“ V slovách, ktoré hovoríme, je toľko sily. Naše slová majú moc vziať alebo dať život. Pán Ježiš povedal: „*Z preplnenosti srdca hovoria ústa.*“

Začneme problémom, ktorý sa nás všetkých týka – sťažovaním sa. Kedykoľvek pomyslím na sťažovanie sa z biblickej perspektívy, moja myseľ okamžite prejde k deťom Izraela. Toto bol Boží vyvolený ľud. Izraeliti boli stovky rokov v zajatí ako otroci. Bolo by ľahšie pochopiť, keby sa sťažovali, keď boli držaní v zajatí, ale ich negativita vyniká najviac, keď boli na slobode.

Izraeliti boli v procese vyslobodzovania na ceste do zasľúbenej zeme. Boh robil jeden zázrak za druhým priamo pred ich očami. Zázračne sa postaral o každú ich potrebu. Ale oni reptali a sťažovali sa celou cestou. Toto povedal ľud Mojžišovi: „*Či preto, že nebolo dosť hrobov v Egypte, vzal si nás preč, aby sme pomreli na púšti? Čo si nám to urobil, že si nás vyviedol z Egypta!?*“ (2. Mojžišova 14:11)

Títo ľudia boli otrokmi v Egypte. Mojžiš ich neprinútil odísť. Oni chceli vyjsť von. Kto by nechcel? Ich reptanie a sťažovanie sa stalo veľkým problémom. Žiaľ, zneje to tak podobne ako aj

niektorí z nás. Sťažujeme sa na každú nepríjemnosť či nepohodu, ktorá nám príde do života.

V 4. Mojžišovej 14:27-28 Pán povedal Mojžišovi niečo, čo ma usvedčilo: „*Dokedy to budem trpieť tejto zlej obci, ktorá neprestajne repce proti mne? Dokedy budem počúvať reptania synov Izraelových, ktorí repcú proti mne? Povedz im: Ako že ja žijem, hovorí Hospodin, prisahám, že vám učiním tak, ako ste hovorili v moje uši.*“

Pán hovoril o Izraelitoch ako o skazenej komunite, ktorá reptala a sťažovala sa na Neho. Ako by to zmenilo veci, keby sme začali o svojom sťažovaní uvažovať ako o niečom, čo robíme proti Pánovi?

Ako kresťania, denne sa snažme používať slová opatrne a pestovať porozumenie. Ale stále ešte v tomto zaostávame. Čo je to, čo by nám mohlo pomôcť lepšie milovať druhých a ukázať nám Krista, živé „Slovo Božie“? Upierajme svoj zrak na náš vzor, Pána Ježiša! To nám pomôže byť lepšími správcami svojich slov – najmä v dnešnej kultúrnej a politickej klíme, aby sme uzdravili rozdelenie, spojili naše komunity a pomohli vybudovať Kráľovstvo nebeské.

## Jaroslav Andrášik

Izraeliti boli stovky rokov v zajatí ako otroci. Bolo by ľahšie pochopiť, keby sa sťažovali, keď boli držaní v zajatí, ale ich negativita vyniká najviac, keď boli na slobode.





# VZRASŤ

Vzrast je vlastnosť živých bytostí, a podstata vzrastu je rozvoj.

Ako kresťania, ktorí oddali svoj život Bohu, musíme si byť vedomí, že Boh vyžaduje od nás, aby sme rástli a rozvíjali sa. Každý vzrast nesie so sebou viditeľné zmeny. Často sa bojíme zmien, radi máme to, čo je odskúšané a na čo sme si zvykli. Boh nás pozyva na vzrast v poznávaní Jeho samého a Jeho vôle. Keď rastieme, meníme sa.

Použijeme strom ako príklad vzrastu. Keď si ho kúpime, je tam len tenký kmeň. Nevidno na ňom ani kvety, ani ovocie, možno len zopár listov. Je to dôvod, aby sme ho zahodili? Nie, ale zasadíme ho do záhrady, aby sme po čase videli jeho vzrast, jeho zmenu, listie a silu. To nemení jeho podstatu, on zostáva strom svojho druhu. Ak je jablôň, bez ohľadu, že plody ešte nedoniesla, zostáva jablôňou. Ten, ktorý ho pestuje, má za cieľ, aby niekto v budúcnosti konzumoval jablká z toho stromu.

Zastavme sa na chvíľu a položme si otázku:  
Rastiem?

V ktorej oblasti som vyrástol, viem si spomenúť?

Prečítajme si, čo je ovocie Ducha, a tak sa veľmi ľahko uistíme ako sme na tom my.

Musíme si priznať, že zmeny nám prinesú aj strach, ale drahí moji, tam kde Duch Boží koná, tam sa vždy niečo mení, a preto začneme si zvykať na zmeny. V evanjeliu podľa Lúkaša v 8. kapitole máme zapísané vyučovanie Ježiša Krista o semienku. V siedmom verši dáva príklad, že keď bolo semienko zasiate medzi trnami, a samé začalo rásť, nemohlo napredovať, lebo trnie ho udusilo. Pán Ježiš ďalej vysvetľuje, že trnie v živote môže predstavovať bohatstvo, rozkoš a starosť života. V niektorých oblastiach sme už vyrástli do veľkých stromov, ale v niektorých oblastiach ešte stále sme malí a okolnosti života nás oberajú o silu, ktorú máme využiť na náš vzrast. Slovo Božie skrze Jakuba nám hovorí, aby sme boli činitelia a nie iba poslucháči Slova a že práve v tom máme požehnanie. Keď sa stávame činiteľmi, vtedy môžeme vidieť ako nás Pán mení a rastieme v ňom.

Vzrast je veľmi dôležitý pre každého z nás.

1. Timotejovi 4:15, „*O toto sa staraj a tomu sa venuj, aby tvoje napredovanie bolo vo všetkom zjavné.*”

Buďme bdelí a usilovní v diele Pánovom, aby náš vzrast bol viditeľný.

**Darko Širka**



# Rozhodol si sa nasledovať PÁNA JEŽIŠA?

## Zažívaj vzrast pomocou týchto šiestich rád

Biblia nás učí, že kresťanský život je životom neustáleho vzrastu. Keď si svoj život odovzdal Ježišovi, automaticky si vstúpil do Božej rodiny. Božím zámerom je, aby si neustále rástol v poznaní Ježiša a stal sa zreým kresťanom. Bolo by to proti Božím pravidlám, keby si duchovne zostal na rovnakej úrovni ako na začiatku tvojej cesty za Ježišom.

2. Petrova 3:18 *„Ale rastite v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.“* Znamená to neustály vývoj, vzrast v milosti a známosti. Aby človek správne rástol, musí dodržiavať určité pravidlá pre svoj duchovný vzrast a duchovné zdravie.

### 1. Čítaj svoju Bibliu každý deň

Ukry slovo Božie vo svojom srdci. Nečítaj Bibliu iba, aby si uspokojil svoje svedomie. Slovo Božie ťa poteší, povzbudí, napraví a bude ťa viesť. Všetko, čo potrebuješ sa tam nachádza.

### 2. Nauč sa tajomstvo modlitby

Náš čas modlitby je náš osobný čas s Bohom. To je čas, keď svoju myseľ sústredíme na svojho Stvoriteľa. Modlitba je komunikácia so živým Bohom. Na každú tvoju modlitbu dostaneš

odpoveď, niekedy je tá odpoveď „áno“, niekedy „nie“ a niekedy „počkaj“, ale nikdy nezostaneš bez odpovede.

### 3. Pravidelne navštevuj bohoslužby

Návšteva bohoslužieb ti pomôže, aby si duchovne rástol. Kresťania sa navzájom potrebujú, je sila v spoločnom uctievaní Boha a v spoločnej modlitbe.

### 4. Buď kresťan, ktorý svedčí

Svedčíme dvomi spôsobmi: životom a slovom. Zvoľ si byť soľou tejto zeme a svetlo tomuto svetu. Jedno tvoje pekné slovo môže priniesť nádej do života niekoho iného.

5. Nech je láska hlavným princípom tvojho života Ježiš povedal tým, ktorí Ho nasledovali: po tom poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď budete mať lásku medzi sebou. Najväčším dôkazom toho, že sme kresťania, je to, že sa navzájom milujeme.

### 6. Buď vd'ačný

Rozhodni sa, že tvoje srdce bude vd'ačné v každej chvíli. Vd'ačné srdce je zmenené srdce. Nezameraj sa na veci, ktoré nemáš, ale buď vd'ačný za to, čo máš.

**Robert Mamojka**



# Olej veselosti

## miesto smútku

Nedávno na mňa doľahol akýsi smútok. Najprv som ani nedokázala definovať ako sa cítim, o čo vlastne ide, ale prišla som na to, že ma ovládol pocit zármutku. Prečo sa takto cítim? Snažila som na to prísť, ale bol to akoby oblak nad mojou myslou. V tom procese mi Boh pripomenul tieto slová z Izaiáša. Poďme sa spolu pozrieť, čo Božie Slovo hovorí a analyzujme ho postupne.

Izaiáš 61 od začiatku: „*Duch Pána Hospodina je na mne, pretože ma pomazal Hospodin, aby som zvestoval pokorným evanjelium; poslal ma obviazať skrúšených srdcom.*“

Vidíme mnohých ľudí, a dokonca občas sme to aj my, ktorí sú skrúšeného srdca, ale tu to nekončí! Ak čítame ďalej, vidíme, že Pán Ježiš prišiel, „*vyhlásiť zajatým slobodu a väzňom otvorenie žalára*“. Už nemusíš sedieť v žalári smútku, nepokoja, hriechu alebo čohokoľvek. Pán Ježiš priniesol slobodu a v Ňom si slobodná.

Ľudia v tomto svete predpovedajú rôzne veci; bude tak alebo onak, o rok sa zhorší to alebo ono, ale my môžeme prehlásiť „*rok milosti Hospodinovej*“ (Izaiáš 61:2) nad našim životom a nad našou rodinou. Znamená to, že sa celá situácia vo svete alebo v tvojom meste zmení? Nemusí znamenať, ale nado mnou a mojou rodinou môže vládnuť milosť

Pánova. Často prídu rôzne ťažké situácie do života, ktorými musíme prejsť, ale nejdeme sami. Nado mnou a nad mojou rodinou je vyhlásený rok milosti Pánovej. Božie Slovo hovorí, že dost' nám je Jeho milosť. Keď máme Jeho milosť nad naším životom, máme všetko, čo potrebujeme. Skúsme uvažovať o predošlých dňoch, v ktorých sme zvládli všetko, čo na nás doľahlo. Ako je to možné? Pretože Jeho milosť sa obnovuje každé ráno. Slovo tiež hovorí, aby sme sa nestarali o zajtrajší deň. Jeho milosť je nová s každým novým ránom.

Ak čítame ďalej, text Božieho slova hovorí, že Pán Ježiš prišiel, „*potešiť všetkých zarmútených, obrátiť pozor na zarmútených Siona*“ (Izaiáš 61:3). Ak si dnes zarmútená, nemusíš zúfať, pretože Ježiš má obrátený pozor na zarmútených. Pomaže ťa „*olejom veselosti miesto smútku*“. Jeho radosť je našou silou. Často si myslíme, že najprv musíme byť silní, aby sme sa mohli radowať, ale práve vtedy, keď máme radosť Pánovu, vtedy nadobúdame silu.

„*Dať im okrasu miesto popola.*“ Popol znázorňuje niečo bezživotné a zničené. Z popola sa prirodzene už nič nedá spraviť. Ak zažívaš niečo, o čom si myslíš, že je beznádejné, bezživotné a nedá sa napraviť, Boh môže do toho vdýchnuť život a priniesť okrasu miesto popola. On z ničoho tvorí

Buď silná, lebo Pán je s tebou, tvoj popol mení na okrasu, tvoj smútok obracia na radosť.



niečo. Drahá čitateľka, Boh ťa stvoril dokonalú a krásnu. Si vzácna pre Neho, lebo si Jeho dielom. Viem, že to možno vyznieva ako kliše alebo si to už mnohokrát počula, ale je to pravda. Keď by Boh tak chcel, tak by ťa stvoril takú, s ktorou sa možno porovnávaš. Ale nie, On ťa stvoril práve takú, akú ťa chcel mať. Práve takú matku, manželku alebo dcéru. Dal ti okrasu miesto popola.

„Odev chvály miesto ducha malomyselnosti“ alebo ako iný preklad hovorí, „Slávnostne rúcho namiesto skrúseného ducha“ (Izaiáš 61:3). My, ženy, sa častejšie vieme ocitnúť v tejto situácii, keď sú naše mysle zaplavené rôznymi vecami. V mysli si premietame všetky možné scenáre, starostíme sa o všetko možné a nemožné, ale práve v tej chvíli si potrebujeme obliecť odev chvály. Na každý deň, keď sa začnú pochybnosti valiť v našej mysli, starosti o deti a rodinu, oblečme si odev chvály. Filipanom 4:6 to dopĺňa, „...s ďakovaním nech sa oznamujú vaše žiadosti Bohu.“

A nakoniec, slovo z Izaiáša hovorí: „A budú ich volať dubami spravdivosti, sadením Hospodinovým, aby bol oslávený“ (Izaiáš 61:3b). Dôvod všetkého tohto je, aby Boh bol oslávený v našom živote.

Na záver by som ťa chcela povzbudiť slovom, ktoré je zapísané v Haggeovi 2:4-5 a chcem, aby si si tieto verše privlastnila a prehlásila spolu so mnou: „*Avšak teraz buď silný, Zorobábelu, hovorí Hospodin, a buď silný Jozua, synu Jehocadákov, najväčší kňazu, a buď silný, všetok ľud zeme, hovorí Hospodin, a robte, lebo ja som s vami, hovorí Hospodin Zástupov, so slovom, ktoré som smluvil s vami, keď ste išli z Egypta, a môj Duch tiež stojí vo vašom strede; nebojte sa!*“

Buď silná, lebo Pán je s tebou, tvoj popol mení na okrasu, tvoj smútok obracia na radosť.

**Tamara Andrášiková**



# Adam, KDE SI?

„Hospodin Boh volal na Adama a riekol mu: Kde si?“ Genesis 3:9

Prvá otázka, ktorú Boh položil človekovi: „Adam, kde si?“ - je tá istá otázka, ktorá odznieva roky a stáročia. Npopulárna, ale veľmi dôležitá otázka pre chlapa súčasného obdobia, a tak jednoducho odznieva aj dnes: „Adam, kde si?“

Je to otázka slobodnej dievčiny hľadajúcej dôstojného muža pre manželstvo. Je to otázka matky, ktorá bola odhodnená od otca jej dieťaťa. Je to otázka dieťaťa, ktoré chce vyrastať s fyzicky alebo emocionálne neprítomným otcom.

Je to otázka, ktorá odznieva svetom, aby muži neboli len mužského pohlavia, ale zobrali zodpovednosť chlapa, muža a otca v domácnosti a v spoločnosti. Človeka, ktorého Boh stvoril na svoj obraz. A tá otázka stojí aj teraz: „Adam, kde si?“

Je niečo v chlapoch, čo navádza na tendenciu ujsť, skryť sa ako Adam na začiatku. Skryť sa od zodpovednosti a povolania, ktoré sme dostali ako chlapi, mužovia a otcovia, ktoré nám Boh dal.

Boh utvoril Adama na svoj obraz, vysadil záhradu v Edene na východe a umiestnil tam človeka, aby sa o ňu staral. Inými slovami, utvoril dom pre Adama, umiestnil ho tam a dal mu vládu na zemi, nad zemou a pod zemou. Adam dostal zodpovednosť a povolanie starať sa o záhradu Eden a chrániť ju. Všimnime si dve veci hneď na začiatku:

- Otázka „Kde si?“ pre Adama nebola otázkou umiestnenia, ale pozície. Adam zavrhol svoje povolanie a pozíciu, ktorá mu bola daná.

- Boh nevolal v množnom čísle po Adamovi a Eve, ale volal: „Adam, kde si?“, lebo to bola Adamova zodpovednosť - chrániť Eden a Evu, dom a manželstvo, ktoré mu On dal.

Kultúra a spoločnosť dnes definujú chlapa na jeden spôsob, ale je iný spôsob ako ho Boh definuje. Stvorenstvo túži a očakáva vidieť takého chlapa a muža podľa Božieho Slova. Boh definuje chlapa ako hlavu rodiny, vodcom a autoritatívnou postavou v dome, kde je Ježiš Kristus stredobodom života. Je to zodpovednosť a privilégium.

Chlapi máme privilégium:

1. Byť prvý - je to ako základ domu. Keď by sme šli stavať dom, prvé, čo by sme urobili, postavili by sme základy domu. Ak je dobrý základ domu, ten dom bude stáť. Základ domu mnohokrát nie je viditeľný ani krásny, ale je pevný a nosí celý dom. A to je prioritná úloha chlapa v dome a v manželstve. Byť pevným základom. Základ nenesie len seba, ale niečo sa stavia na ten základ. Naša rodina stojí na tom základe.

2. Byť bohabojní - Adam bol prvý v Božej prítomnosti. Adam sa prechádzal, rozprával a trávil čas s Bohom. Žil v Božej prítomnosti. Ako chlapi, vodcovia, povolání sme, aby sme boli prví v modlitbách a v čítaní Slova Božieho a boli príkladom pre celú rodinu.

3. Byť zodpovední - keď nejaký športový tím zlyhá, tréner je obvinený a nie tím, lebo tím je trénerova zodpovednosť. Boh umiestnil Adama do záhrady Eden, dal mu zodpovednosť, aby sa staral o záhradu, aby ju chránil a obrábal - hebrejský výraz pre „obrábať“ je „byť produktívny“. Ako chlapi, mužovia a otcovia dostali sme povolanie byť zodpovední a chrániť dom, manželku a rodinu.

Slovo Božie nám hovorí, že skrze Ježiša Krista máme navrátené všetko, čo sme skrze Adama stratili. Stali sme sa synovia Boží.

V liste Rimanom 8:19 Božie slovo hovorí, že stvorenstvo túžobne očakáva zjavenie Božích synov. Na nás je, či navrátíme povolanie, ktoré dostal Adam na začiatku. Po mnohých rokoch, prvá otázka, ktorú sa Boh pýtal Adama, odznieva aj dnes. Boh vedel, kde sa Adam nachádzal a predsa volal: „Kde si?“

Boh vie, kde sa nachádzaš, ale nechce, aby si sa skryl pred úlohou a zodpovednosťou, ktoré si dostal, ale chce, aby si bol Božím obrazom na zemi. Stvorenstvo čaká na teba.

Adam, kde si?

**Dávid Mamojka**

# Nauč sa hovoriť jazykom lásky

Hovorí sa, že láska je univerzálnym jazykom a Biblia nám o tom svedčí. V dobe, v ktorej je komunikácia vyvinutá na najvyššej úrovni od povstania človeka, čoraz viac sa stráca ten spoločný jazyk, ktorý spája generácie. Mladosť nedokáže rozumieť staršej generácii, a naopak, staršia generácia nemôže pochopiť mladosť. Prečo vo svete, v ktorom národy splývajú do jedného celku, mladí sa vzdiaľujú od svojich rodičov, starých rodičov?

Rozvoj informačných technológií nám doniesol mnoho výhod v aspekte komunikácie a vylepšenia životného štandardu. Takmer všetko, čo robíme, robíme efektívnejšie ako pred 30. rokmi. A generácie, ktoré sú narodené okolo nového milénia, bežne hovoria viac jazykov, čiže sú bilingválne. Je to výborná vec, ale to doviedlo do toho, že mladí hromadne používajú slová, ktorým starší ľudia nerozumejú. A to je jedna zo zložiek, ktorá vzdiaľuje staršie a mladšie generácie dnes. V 1. Korint'anom 13:1 Pavel apoštol hovorí: „*Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a keby som nemal lásky, bol by som cvendžiacim kovom alebo zvučiacim zvonom.*”

Verím, ak ste z mladšej generácie, že ste sa našli v tomto verši. Mnohokrát je naše správanie sa zakladané na tom, že sme lepší od niekoho, avšak

keby sme aj boli lepší, schopnejší a vzdelanejší od generácií pred nami, a keby sme mohli hovoriť, ako Pavel povedal, aj anjelskými jazykmi, a ak nemáme ten jazyk lásky, ničím nie sme. Je to ten jazyk, ktorý je univerzálny a ktorý každý človek môže pocítiť aj napriek tomu, že hovoreným slovám nerozumie. Mnohokrát nám starší nerozumejú alebo my nerozumieme im, ale ak pripojíme jazyk lásky do našej komunikácie, verím, že začneme rozumieť jeden druhému ešte viac.

Na inom mieste apoštol Pavel píše o tom, že musíme mať jeden k druhému úctu a je to zapísané v 1. Timoteovi 5:1-2, „*Staršieho netrešci, ale napomínaj ako otca, mladších ako bratov, staršie ako matky, mladšie ako sestry v celej čistote.*”

My, mladí, uctíme si starších ako svojich rodičov a tí, ktorí sú starší od nás, budú nás považovať za sebe rovných, keď prídu nepriaznivé situácie. Takže, Slovo nás učí, že ak máme lásku, budeme vedieť uctievať si ľudí okolo nás.

Nachádzame sa pomedzi dve tisícročia, medzi dvomi dobami a všetko svedčí o tom, že Pánov príchod je blízko. Nedovoľme, aby nás rozlišnosť rozdelila. Majme ten spoločný jazyk lásky, aby naše skutky svedčili, že sme naozaj tí, ktorí žijú podľa Slova, ktoré nám zanechal sám Boh.

**Pavel Petráš**



Jazyk lásky je univerzálny a každý človek ho môže pocítiť aj napriek tomu, že hovoreným slovám nerozumie.

# Výchova detí | prvá časť

3. Jána 1:4: „Nemám väčšej radosti, ako keď počujem, že moje deti žijú v pravde.“

Kresťanská rodina je rodina, ktorá kompletne – rodičia a deti, prijali Pána Ježiša Krista za svojho Spasiteľa, slúžia Mu, milujú Ho a zachovávajú Jeho prikázania. Rodina, ktorá má nádej večného života.

Deti sú požehnaním, darom a hrdosťou rodičom (Žalm 127:3-4). Boh nám dáva tento dar – deti nielen preto, aby sme ich vychovali v správnych občanov a dobrých ľudí, na ktorých budeme hrdí. Dáva nám ich prvotne preto, aby sme svojou výchovou získali ich duše pre Pána, pre večný život. Preto rodičia musia dávať veľký dôraz a usilovať sa o ich spasenie. Verím, že niet veriaceho, milujúceho rodiča, ktorý by si z celého srdca neprial a nedal všetko pre to, aby jeho deti boli veriace, spasené, aby svoj večný život trávili spoločne ako rodina v radosť so svojim Pánom Ježišom Kristom.

Hnaní touto silnou rodičovskou túžbou vynaložme všetko svoje úsilie, múdrosť, schopnosť a modlitby pre ich ochranu od hriechu a usmerňujme ich k Pánovi a večnému životu, ktorý On vydobyl pre nich.

V tejto novej dobe vyvinutých technológií, pohnutých morálnych hodnôt a často nesprávnych pokynov od novodobých psychológov na výchovu detí, vychovávať deti v kresťanskom duchu je veľmi neľahké, náročné.

Výchova a starostlivosť o deti sú v absolútnej kompetencii rodičov. Niekedy však nastanú problematické situácie (rôzne fázy vývinu dieťaťa, nástup do školy, rodičovská kríza alebo úmrtie v rodine), keď sa rodičia potrebujú poradiť, obrátiť na odborníkov, pastorov, tiež vhodná by bola pre nich aj pomoc či podpora štátnych inštitúcií. My sme však povďační Bohu, že nám poskytol najvyššiu autoritu, na ktorú sa môžeme obrátiť, a to je Jeho Slovo. V ňom si nájdeme tie najlepšie rady a najdrahocenejšie pokyny na správnu, biblickú výchovu našich detí. Ono je to, ktoré nám ponúka tie najvhodnejšie nástroje, pomocou ktorých ich môžeme vychovávať.

Skôr, ako sa deti do rodiny narodí, rodina ako Bohom utvorená inštitúcia musí byť stabilná, zdravá a bohabojná. Vzťah medzi manželmi musí fungovať podľa Písma, musia sa milovať a byť





jednotní, aby potom v takom duchu mohli vyrastať aj ich deti. Najväčším darom do vienka svojich detí je príkladné, správne, biblické manželstvo ich rodičov. Ak sa rodičia spoločne posväcujú Bohu, potom budú posvätené aj ich deti (1. Korint'anom 7:14).

Posvätený, naplnený Duchom Svätým rodič môže zasväcovať Bohu ešte svoje nenarodené dieťa. Výskum ukázal, že ešte v matkinom brušku dieťaťko vníma rozpoloženie a city matky. Takže matka už vtedy môže začať s duchovnou a emočnou výchovou dieťaťka. Poznáme príbeh z Biblie, keď Mária, tehotná s Ježišom navštívila svoju príbuznú Alžbetu. Keď ju pozdravila, poskočilo nemluvňa (Ján) v jej živote a bola naplnená Svätým Duchom. Prítomnosť ešte nenarodeného Ježiša vplývala na ešte nenarodeného Jána, ktorý od prítomnosti Ducha Svätého poskočil, lebo Alžbeta bola ním vyplnená. V tomto vidíme príklad, že tehotná matka má mať Ježiša v srdci, vo svojom živote, aby to dieťa ešte pred narodením cítilo a bolo ovplyvňované Duchom Božím, a tak bolo posväcované. Aj matkin spev nábožných, oslavujúcich Boha piesní, modlitby, jej radosť a pokoj v Duchu Svätom, to všetko vplýva na základný duchovný vývoj nenarodeného dieťaťa. Tu môže dôležitú úlohu zohrať otec, ktorý sa bude starať o duševný komfort mamičky – svojej manželky a bude ju podporovať fyzicky aj psychicky. Prečo by tak dospolu nedarovali svojmu dieťaťku len dobré pocity, dobrého ducha a neplývali naň len pozitívne ešte v živote matky?

Keď sa dieťa narodí, začína sa aj praktické staranie sa o dieťa. Ono má svoje základné potreby, ktoré musia byť naplnené. Rodič však všetky úkony týkajúce sa dieťaťa môže plniť v duchu pokoja a radosti, aj napriek občasnému plaču a nespokojnosti dieťaťa. A tak pokračovať v duchovnej výchove a vo vŕstevovaní viery a lásky k Bohu do duše dieťaťa. V Starom zákone mali Izraeliti v Tore prikázané, aby svojim deťom od narodenia šepkali do ucha: „Hospodin Boh je jeden Boh.“ Boh vie, že hoci ono tomu ešte nerozumie, tie slová pravdy nemluvňaťu zostanú v podvedomí, jeho duch to prijíma.

Určitá denominácia svojho času vyhlásila: „Dajte nám deti do sedem rokov a my učiníme z nich lojálnych členov našej cirkvi.“ Je to pravdivá výpoveď, lebo deti sú v tom veku duchovne najpríjemčivejšie a vtedy je veľmi dôležité venovať pozornosť ich duchovnému rozvoju: Učiť ich duchovným piesňam, učiť ich naspamäť citáty z Biblie, čítať im biblické príbehy, učiť ich modliť sa na domácich bohoslužbách. Treba ich vodiť do nedeľnej školy, brať ich so sebou do cirkvi, do Domu modlitby, tam, kde je prítomný Boh, ešte kým sú deti malé. Svojím umom ešte nechápu všetkému, ale ich Bohom vdýchnutá duša cíti prítomnosť Pánovu a prepoznáva, že to je to, po čom túži.

Kým je dieťa maličké, je ľahké vychovávať ho, lebo je jednoduché a nenáročné vo svojich požiadavkách. No ako ono rastie, silnie aj jeho svojvôľa a rodičovskej výchovy a disciplinovania musí byť čoraz viac. Príslovia 22:6: „*Pouč chlapca na začiatku jeho cesty a neodchýli sa od nej ani v starobe*“. Keďže je dieťa dar od Boha, musíme sa k tomuto daru stavať opatrne a zodpovedne. Musíme ho milovať, byť nežní k nemu, ale pritom mu nedovoľovať, aby sa správalo svojvoľne. Musíme ho vychovávať tak, aby sme vypestovali v ňom poslušnosť k rodičom. Pavel apoštol v liste Kološanom 3:20-21 prikazuje deťom: „*Deti, vo všetkom poslúchajte svojich rodičov, lebo to sa páči Pánovi*.“ Ale ďalej čítame: „*Otcovia, nedráždite svoje deti, aby nezmalomyselneli (nestratili smelosti a vôle - Roháček)*“.

Rodič by nemal detskú poslušnosť využívať pre nejaké svoje záujmy a ciele. Vyžadovaná poslušnosť od dieťaťa má slúžiť iba pre jeho dobro, jeho bezpečnosť a spasenie, lebo tak vykonáva vôľu Pánovu. A rodič by mal byť múdry a spravodlivý v učení, výchove a disciplinovaní, aby dieťa nebolo podráždené (frustrované) a necítilo sa ukrivdené. Dieťaťu sa má vysvetliť, prečo má byť poslušné, nakoľko je to možné čím pokojnejšie a bez kriku, vytvoriť priateľskú, pokojnú, ale vážnu atmosféru. Lebo, ak dieťa vyrastá v atmosfére kriku a zvady, určite si do života neodnesie šťastie, pekné správanie, dobrý charakter... ale privlastní si spôsoby a obyčaje, ktoré vládli v jeho domácnosti.





Je potrebné, aby sa rodič modlil Bohu za múdrosť a trpezlivosť vo výchove dieťaťa. Tiež musí dobre spoznať svoje dieťa a prispôbovať výchovu a prístup k nemu podľa jeho osobnosti a veku. Sú rôzne typy charakteru detí:

Silné a odhodlané, alebo slabé a podliehajúce vplyvom rovesníkov.

Kreatívne, umelecké duše, alebo praktické, realistické.

Sebaisté, sebavedomé, alebo neisté v seba, potrebujúce pomoc.

Tvrdohlavé, agresívne, alebo mierne a ochotné spolupracovať.

Šťastné, duchaplné, žartovné, alebo melancholické, pesimistické...

Všetky typy detí túžia, aby sme ich dobre poznali, aby sme ich prijali také aké sú, aby mohli byť sami sebou. Osobnosť dieťaťa nemôžeme meniť. Úlohou rodičov je iba pomôcť im zbaviť sa negatívnych vlastností, návykov, ktoré im škodia a výchovou a poučovaním korigovať ich zlé správanie. Viest' ich nežne, s veľkou láskou, ale zároveň aj dôsledne, pevnou rukou, s určenými pravidlami a postavenými hranicami a keď treba, aj tvrdým disciplinovaním, trestami.

Avšak celá naša výchova, disciplinovanie, káranie, trestanie našich detí treba, aby viedla k ich poznaniu, že to je pre ich dobro, pre ich budúcnosť a získanie ich spasenia a večného života. Nie pre naše ego, našu spokojnosť. Aby im bol predstavený Boží princíp, že On koho miluje, toho karhá, tresce, aby sa výchovou stal jeho synom alebo dcérou, s ktorými chce tráviť celú večnosť.

Pokračovanie v nasledovnom čísle...



**Anna Andrášiková**



# Zotrvej na modlitbe VO VIERE

Vážení, chcela by som si zdeliť s Vami svedectvo, ktoré ma naučilo zotrvať na modlitbe. Jedného dňa som pocítila tlak na hrudi a v tej istej chvíli som sa začala modliť. Nič sa nestávalo, aspoň ja som nepocítila úľavu. Vracala som sa na modlitbu, ale bolesť neustupovala. Deň sa schyľoval ku koncu, a s chystaním na spánok som si položila ruku na hrud', bolesť však stále neodchádzala. Nebolo to príjemné pociťovať ten tlak. Keď som si ľahla do postele, znovu som si položila ruku na hrud' a začala som vyznávať uzdravenie v mene Ježiš a v tej istej chvíli to všetko zmizlo, bolesť odišla. Verím, že Pán Ježiš počul už prvé volanie o uzdravenie, ale často dopustí niektoré situácie, lebo nás chce naučiť, aby sme zotrvali na modlitbách vo viere.

Aj v Biblii máme záznam o kananejskej žene, ktorej bola dcéra posadlá a veľmi sa trápila. Tá žena, matka, zotrvala vo viere, hoci jej Pán Ježiš nič neodpovedal, ona aj tak volala o pomoc. Poznáme dej, že ju Pán vypočul a nielenže videl, ale aj pochválil jej vieru – a v tej chvíli jej dcéra bola úplne slobodná (Matúš 15:21-28).

**Lýdia Struhárová**





# OCHUTNAJ KÚSOK VEČNÉHO ŽIVOTA

*Michael Blume*

Čo má spoločné záhrada Eden s Jánovým zjavením? Prečo je pre nás dôležité vedieť, čo sa stalo s prvým človekom, a prečo musíme poznať celú Bibliu?

Michael Blume odhaľuje, čo všetko a na aký spôsob v Starom zákone predpovedalo Ježišov príchod a Boží predivný plán spasenia, plánovaný ešte kým prvý človek Adam žil v záhrade Eden. Autor na jednoduchý a zaujímavý spôsob robí paralelu medzi Starým a Novým zákonom. Ako aj samá kniha hovorí, celá Biblia je pretkaná niťou Božieho plánu pre človeka. Všetko, čo sa stalo v minulosti, malo svoju príčinu – priviesť človeka ku slobode a záchrane svojej duše. Boh už na samom začiatku, pri vykonaní prvého hriechu, mal plán ako zachráni človeka a navráti ho späť k sebe.

Pri čítaní tejto knihy musíme Bibliu pozorovať ako celok, kde je každá osoba a každý príbeh dôležitý, aby sme ju porozumeli. Je to kniha pre tých, ktorí chcú vedieť viac. Dáva nám možnosť nazrieť do budúcnosti vo večnosti. Ochutnaj aj ty kúsok večného života.

**Anna Š. Širková**



# AKO SA LEPŠIE

# ROZHODOVAŤ?

„Kiežby som sa tak neuponáhľal!“ „Ak by som sa mala rozhodnúť znova, tak by som to urobila inak.“ „Keby som to bol vedel predtým...!“ „Toto rozhodnutie mi zničilo život!“ „Keby som to tak mohla vrátiť späť...“ „Tak toto som ozaj nedomyslel...“

Dennodenne robíme množstvo rozhodnutí, z ktorých väčšinu si ani vôbec neuvedomujeme. Sú však rozhodnutia, ktorých sme si vedomí až priveľmi. Sú rozhodnutia, ktoré ovplyvňujú náš život oveľa výraznejšie ako iné. Sú rozhodnutia, ktoré sú svojim spôsobom neopraviteľné, respektíve ich následky sú ďalekosiahle. Ako sa čo najlepšie rozhodovať tak, aby sme svoje rozhodnutia neľutovali?

Otázky okolo správnych rozhodnutí sú spoločné pre všetkých ľudí. Každý človek chce robiť čo najlepšie rozhodnutia tak, aby ich čo najmenej potom ľutoval. Pre veriacieho človeka je istým vodítkom jeho svetonázor. Ale je množstvo rozhodnutí, na ktoré nemáme celkom jasné odpovede.

Téma rozhodovania je iste značne komplexná a presahuje možnosti jedného článku. Prinášame tu však niekoľko myšlienok, ktoré nám môžu pomôcť pozrieť sa na naše rozhodovanie novými očami, z inej perspektívy. Keď stojíme pred rozhodnutím, pri ktorom si nie sme istí, ktorým smerom sa uberať, týchto 5 otázok nám môže pomôcť urobiť lepšie rozhodnutie, ktoré potom nebudeme ľutovať.

## 1. Otázka integrity: Prečo to naozaj chcem?

Táto otázka je vlastne výzvou, aby sme boli k sebe úprimní a neklamali sami seba. Človek sa totiž vyznačuje schopnosťou aj svoje hlúpe rozhodnutia si dodatočne racionalizovať

a ospravedlňovať. Či už ide o nejaké veľké životné rozhodnutie alebo „len“ kúpu nového telefónu, je dobré si položiť túto otázku z viacerých uhlov: Som k sebe skutočne úprimný? Prečo to vlastne robím? Prečo sa vlastne rozhodujem?

Predstavte si, že vojdete do obchodu a predavač by vám nahlas povedal veci, ktoré si prehrávate v hlave. Napríklad by povedal: „Kúpte si tento výrobok, však ak sa vám nebude páčiť, môžete ho niekomu darovať.“ Alebo by povedal niečo v zmysle: „Síce už niečo podobné možno doma máte, ale toto je novšie.“ Pri takom predavačovi by sme si prinajlepšom povedali, že je blázon, ak nám chce niečo predať na základe takýchto argumentov, alebo by sme ho rovno niekam poslali. Prečo sa nám tieto dôvody zdajú také rozumné, keď si ich hovoríme sami vo svojej mysli?

Buďme k sebe preto úprimní a priznajme si, prečo dané rozhodnutie chceme urobiť a či je to ozaj dostatočný dôvod pre daný krok.

## 2. Otázka môjho životného odkazu: Aký príbeh chcem hovoriť druhým?

Každé naše rozhodnutie sa stane trvalou súčasťou nášho životného príbehu. Náš život nie sú samostatne stojace udalosti. Každé jedno rozhodnutie, každá jedna udalosť sa stane kapitolou v príbehu nášho života. A jedného dňa čokoľvek, čo práve teraz prežívate so svojimi deťmi, v manželstve, v práci, financiami či zdravím nebude nič iné ako príbeh, ktorý budete rozprávať. Alebo sa ho budete snažiť zamlčať.

Otázkou teda je, aký príbeh svojho života chcete rozprávať druhým? Táto otázka nás





vytrháva z nášho bezprostredného kontextu do nášho konečného kontextu celého nášho života. Aký príbeh chcem raz rozprávať svojim deťom alebo svojim vnúcatám? Majme na pamäti, že naším životným odkazom nemusí byť jedna veľká pohroma.

### **3. Otázka svedomia: Pociťujem pri tom rozhodovaní nejaké napätie, ktoré si zaslúži moju pozornosť?**

Ide vlastne o isté vnútorné váhanie. Ak by aj všetci okolo vás danú vec schvaľovali, ale vo vás je akési vnútorné váhanie a neistota, dobrou radou je neuponáhľať sa a rozhodnutie radšej odložiť. Neignorujte to a nevyhovárajte si to. Radšej sa na chvíľu zastavte a nechajte sa vytrápiť tým, čo vás trápi. A pokiaľ v tomto napätí zotrivate dostatočne dlho, časom budú prichádzať informácie, ktoré prinesú odpovede na vašu neistotu.

Toto vnútorné napätie nemusí byť racionálne ani logické. Ale mali by sme mu venovať pozornosť a neignorovať ho. Toto napätie nemusí znamenať automaticky nie. Skôr ide o to, že sa človek na kratšiu alebo dlhšiu chvíľu zastaví a časom vyplávajú na povrch veci, ktoré vnesú svetlo do toho, či naše rozhodnutie má byť áno alebo nie. Niekedy je to teda len otázka času. Buďme vnímaví voči tomuto napätiu, aj keď vám to v danej chvíli nedáva žiadny zmysel, a aj ak to nikto iný nevie oceniť.

Pri otázke svedomia je potrebné povedať, že svedomie nie je úplne spoľahlivý nástroj, pretože človek môže mať aj pokrivené svedomie. Ak si kladieme otázky ako napríklad: Zistí to niekto? Nechám sa nachytať?, svedčí to skôr o našom pokrivenom svedomí.

### **4. Otázka zrelosti: Je rozumné to urobiť?**

Je oveľa jednoduchšie položiť si otázky: Je to správne alebo nesprávne? Je to nemorálne? Je to nezákonné? A na ne môžeme nájsť ľahko odpoveď. Pri istých veciach môžeme ľahko povedať, že daná vec nie je vyslovene nemorálna, ani nelegálna, ale... Chce to od človeka veľkú zrelosť, aby sa zastavil a vymanil sa z kontextu správneho a nesprávneho, dobrého a zlého, zákonného a nezákonného a položil si otázku: No dobre, ale je to pre mňa múdra vec? A v tom je ten háčik. Je naozaj rozumné, aby som toto urobil?

Ak sa nad tým zamyslíte, vaša najväčšia chyba, ktorú ste urobili ohľadom financií, najväčšie sklamanie vo vzťahu, alebo čokoľvek iné, takmer vždy tomu predchádzala séria nerozumných rozhodnutí. Nemuseli byť vyslovene nemorálne alebo nelegálne, boli len jednoducho nerozumné.

### **5. Otázka vzťahov: Čo odo mňa vyžaduje láska?**

Táto otázka je odlišná od predošlých štyroch. Pri prvých štyroch, ak človek urobí dobré rozhodnutie, tak dostane dobrú odmenu (výsledok). Ak si položíte prvé štyri otázky a dobre sa rozhodnete, bude vám lepšie. Ale táto otázka nás bude niečo stáť.

Ako Ježišovi nasledovníci, keď hovoríme o láske, nehovoríme len o nejakej všeobecnej láske. Až dvakrát Ježiš svojich nasledovníkov priamo vyzval, aby si navzájom prejavovali takú lásku, akú on prejavil voči nim (Ján 13:34 a Ján 15:12). Je to láska, ktorá je ochotná priniesť obeť.



Človek nemá žiadnu záruku, že aj druhá strana si položí rovnakú otázku a prejaví rovnakú ochotu sa obetovať. Táto otázka ide skutočne hlboko a odhaľuje to, či sledujeme prioritne svoje vlastné záujmy alebo berieme do úvahy aj záujmy ostatných. Ak sme pri tejto otázke úprimní, sme konfrontovaní so svojim vlastným egoizmom.

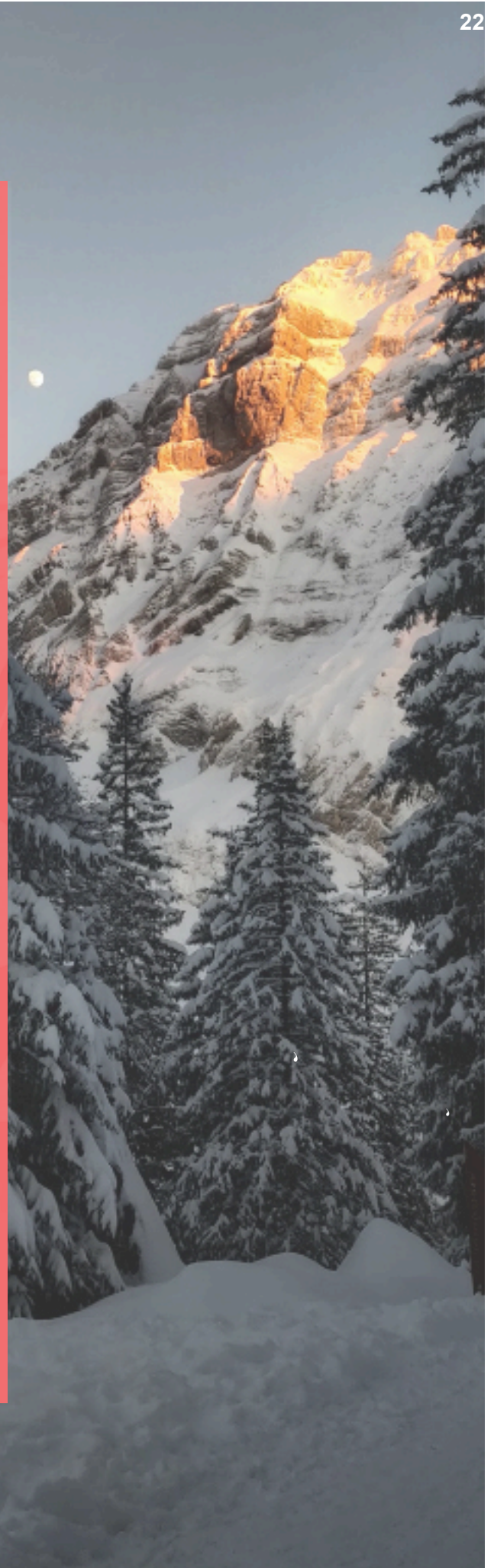
Kde nájsť silu, aby sme robili správne rozhodnutia, keď ide o túto otázku? Kde nájsť silu pre obetovanie sa pre druhých?

Evanjelium (čo v preklade znamená dobrá správa) hovorí o tom, že Boh podstúpil tú najväčšiu obeť pre nás, pretože to vyžadovala láska. Ježiš Kristus nám vyšiel v ústrety, keď sme si to ani nezaslúžili ani sme o to nestáli. Našou reakciou bolo, že sme tie vystreté ruky pribili na kríž.

Ak svoj život zakotvíme v skutočnosti, že Boh nám prejavil nezaslúženú lásku, máme dostatočnú motiváciu i silu konať podobne voči druhým. Len ak pochopíme a uveríme tomu, že nás Boh zobral na milosť, sme schopní stať sa veľkodušnými a milosrdnými voči druhým, aj keď si to nezaslúžia.

Etické konanie kresťana v konečnom dôsledku nie je výsledkom naplňania jeho morálneho záväzku voči Božím prikázaniam. Nasledovník Ježiša si totiž uvedomuje trpkú skutočnosť, že aj keby mal úprimnú túžbu konať eticky správne, naplno to nedokáže („*Nerobím totiž to dobré, čo chcem, ale konám zlé, čo nechcem.*“ Rim. 7:19). Jeho konanie je skôr odpoveďou na to, čo urobil pre neho Boh. („*My milujeme, lebo on nás miloval prvý.*“ 1. Ján. 4:19; „*No Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni.*“ Rim. 5:8).

**Zdroj: Internet  
upravené v redakcii**



**Vianočné CD**  
**Nádej pre teba**

**cena: 400,00 din**



**Biblia**  
**Roháčkov preklad**  
**2020**

**cena: 3500,00 din**



## **Výzva pre nové generácie**

### **Otvorené sú prihlášky na nasledovnýročník Biblickej školy**

Výzva platí pre každého, kto má hlad a smäd po hlbšom poznaní Slova Božieho. Ponúka sa Vám súhrnne 90 hodín akademických vyučovanií s dôrazom na duchovnosť. Školský rok sa začína v januári a končí sa v novembri. Prednášky sa uskutočňujú raz mesačne: v piatok 18h – 20.45h a v sobotu 9h – 15h, okrem v júli a v auguste. Máte možnosť študovania 1 až 3 roky na jednom z oddelení Biblickej školy, a to na Balkánskom biblickom inštitúte v Báčskom Petrovci alebo v Biblickom inštitúte Sion v Padine.

*Prihlásiť sa možno na jeden z nasledovných kontaktov:  
Jaroslav Andrášik, mob.: 063/86-59-447, e-mail:  
andrasik1@stcable.net (BBI v Báčskom Petrovci)  
Vladislav Širka, mob.: 064/16-02-020 (BIS v Padine)*



Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“  
KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBSKO Tel/Fax: + 381 21 22 86 988  
E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs